

Της ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΣΙΟΥΤΗ

Ενα τεράστιο, κατακόκκινο κι ολοστρόγγυλο φεγγάρι γέμιζε τον ουρανό της Κέρκυρας. «Το βλέπεις αυτό αγαπητέ μου; Τόση ομορφιά, σε κάνει να νιώθεις πόσο ομορφή είναι η ζωή», είχε πει ο Φρανσουά Μιτεράν στο Θεόδωρο Πάγκαλο, στο περιώριο της συνόδου κορυφής το 1994.

Αργότερα, ανεβαίνοντας τις σκάλες του Αχιλλείου, συνάντησαν τον Μίτσο, που κοίταξε κι αυτός προς το φεγγάρι και είπε στον έλληνα υποψηφιστή: «Είναι προφανές ότι έχεις σιγνοθετήσει αυτή την πανσέληνο για να μας επηρεάσεις». Ο Φρανσουά Μιτεράν γέλασε και έριξε τη «σπόντα» του: «Όχι, Τζον. Αδίκως τον υποπτεύεσαι. Μόνο εάν ήταν Εγγλέζος θα μπορούσε να είχε κάνει κάτι τέτοιο».

Στην εξωτερική πολιτική δεν υπάρχουν αισθήματα, αλλά συμφέροντα. Στην περίπτωση του Μιτεράν όμως ποτέ κανείς δεν αμφισβήτησε την αγάπη του για τη χώρα μας. Θαύμαζε την αρχαία Ελλάδα, ένιωθε όμως κοντά και στη σημερινή πραγματικότητα και τους πρωταγωνιστές της.

• Ο Φρανσουά Μιτεράν γνώρισε τον Ανδρέα Παπανδρέου την εποχή της δικτατορίας. Από το '81 και μετά, τα πρώτα χρόνια, συνέχισαν να συναντιούνται στο Παρίσι, συνήθως με πρωτοβουλία του Μιτεράν. Στην κρίση με ταξί Γαλλίας και Λιβύης, ο έλληνας πρωθυπουργός ανέλαβε διαμεσολαβητική πρωτοβουλία και ακολούθησε η πολυσυζητημένη συνάντηση της Ελούντας το 1984, με Παπανδρέου, Μιτεράν και Καντάφι. Ο Μιτεράν είχε επαιτήσει τότε τον Ανδρέα. Ο Λίβιος ηγέτης, όμως, δεν τήρησε τα όσα συμφωνήθηκαν και έτσι η πρωτοβουλία της Κρήτης δεν απέδωσε όσα προσδοκούσε ο οργανισμός της.

Ο Μιτεράν είχε αποδεχθεί το 1984 την πρόκληση της φίλης του Μελίνας Μερκούρη να εγκαινιάσει τις εκδηλώσεις της «Αθήνας - πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης». Κι όταν ήρθε στην Ελλάδα, μίλησε με τα πιο θετικά λόγια για τη χώρα μας, στο λόγο που εκφώνησε εκτός κειμένου.

Το είχε, όμως, ξανακάνει: Το καλοκαίρι του '82 στο επίσημο δείπνο, στη γαλλική πρεσβεία, παρόντος του Ανδρέα Παπανδρέου, όλοι ανέμεναν να εκφωνήσει το λόγο που είχε γράψει. Εκείνος, ξεκινώντας τους πάντες πέταξε το γραπτό κείμενο και άρχισε να τους λέει για τη βόλτα που είχε κάνει εκείνη την ημέρα, όπου είχε και το άγαλμα του Ζαν Μορεάς (Γιάννη Παπαδιαμαντόπουλου). Τότε άρχισε να εξηγεί τις επιρροές της ελληνικής κουλτούρας στη γαλλική και αντίστροφα. Όταν ολοκλήρωσε όσα ήθελε να πει για τις συγγένειες των δύο πολιτισμών, άρχισε να μιλά και για την κοινή πολιτική έμπνευση των δύο χωρών.

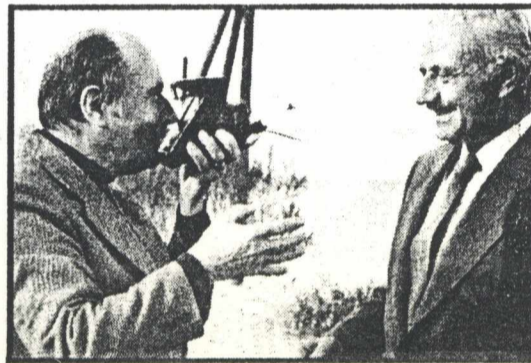
Η αλήθεια είναι ότι πάντα στα

Ο ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΜΙΤΕΡΑΝ υπήρξε ρεαλιστής αλλά και τρυφερός. Μερικοί από τους έλληνες φίλους του θυμούνται στιγμές μαζί του

Ήταν ηγεμόνας, ήταν φίλος μας

Με τον Α. Παπανδρέου, το Χ. Φλωράκη και τον Κ. Σημίτη πριν από δεκαετίες. Ο γάλλος πρόεδρος είχε καλές σχέσεις σχεδόν με όλους τους έλληνες πολιτικούς.

«δύσκολα», οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ τουλάχιστον, κατέφευγαν για βοήθεια στη Γαλλία του Μιτεράν. Είτε τα «δύσκολα» αφορούσαν την Κύπρο είτε τις σχέσεις της χώρας με την Τουρκία, την ΕΟΚ ή και άλλα θέματα: Τον Οκτώβριο του 1989, μεσοσύσης της προεκλογικής περιόδου, ο Ανδρέας είχε κατηγορηθεί από την αριστερά και από τη Ν.Δ. για το ταξίδι του στο Παρίσι και τη συνάντησή του με τον Φρανσουά Μιτεράν.

Ο Χαρίλαος Φλωράκης είχε πει τότε ότι ο Ανδρέας ζητά «έξωθεν βοήθεια», και έκανε λόγο για «τρικ» και «παρλαπλήρη». Πράγματι η ενέργεια του Μιτεράν να δεχθεί τον Α. Παπανδρέου, (κατηγορούμενο τότε για σκάνδαλο, και μάλιστα μαζί με τη Δήμητρα Λιάνη), ήταν σημαντικό για την τρωθείσα υπόληψή του.

• Ο Φρανσουά Μιτεράν όμως, αν και όπως είναι φυσικό είχε στενότερες σχέσεις με τους έλληνες σοσιαλιστές, εκφραζόταν πάντα θετικά για

τον Κωνσταντίνο Καραμανλή και τον Κωνσταντίνο Μητσόταξη.

• Ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Χρήστος Ροκόφυλλος, πρόεδρος της χώρας μας στο Παρίσι την περίοδο 1982-87, λέει σήμερα για το σοσιαλιστή ηγέτη:

«Τον γνώρισα το 1977. Μου τον σύστησε ο Ανδρέας σε μια δεξίωση, στο μέγαρο της Βουλής. Ο Μιτεράν είχε πολύ διαφορετικό χαρακτήρα από εκείνον του Ανδρέα. Εκ πρώτης όψεως σου έδινε την εντύπωση του κρύου κι απόμακρου. Ήταν επιφυλακτικός. Δεν ήταν παρορμητικός σαν τον Ανδρέα. Όταν άρχισες κέρδιζες την εμπιστοσύνη του, ανοιγόταν και γινόταν τρυφερός και ευαίσθητος. Τέσσερις, πέντε φορές με είχε καλέσει στο βασιλικό κτήμα για κνήγι. Κνηγούσαμε φασιανούς και αγριόπαπιες μαζί με τον αδερφό του και υποψηφιστές. Ο ίδιος, αν και μας καλούσε, δεν συμμετείχε στο κνήγι, γιατί δεν μπορούσε να σκοτώνει τα

πουλιά. Ούτε εγώ είχα ξανακάνει κάτι τέτοιο, αλλά πήγαινα, αφού με καλούσε. Δε μπορούσα να του πω όχι».

• Ο Κώστας Σημίτης γνώρισε τον Μιτεράν το 1975 στο εξοχικό του, στο Λατσέ της νότιας Γαλλίας, σε μια συνάντηση σοσιαλιστών ηγετών της νότιας Ευρώπης, εκπροσωπώντας τον Ανδρέα Παπανδρέου. Τότε οι παρόντες, εκτός του Σοάρες, δεν ήταν διάσημοι, αφού δεν είχαν αναλάβει ακόμη κυβερνητικά καθήκοντα. Ο ίδιος λέει για εκείνη την συνάντηση: «Το εξοχικό του ήταν μια παλιά σιάνη, που είχε διαμορφωθεί σε ένα μικρό, αλλά πολύ ωραίο σπίτι. Μετά τη συνάντησή μας οι δυο μας έναν μακρύ περίπατο στους αμμόλοφους γύρω από το εξοχικό του. Είχε εντυπωσιακές ιστορικές και φιλολογικές γνώσεις, καθώς και το χάρισμα του λόγου». Ο περίπατος εκείνος οδήγησε σε αμοιβαία συμπάθεια, που εκφραζόταν σε κάθε ευ-

καιρία. Δύο χρόνια μετά ο Κ. Σημίτης βρέθηκε τυχαία σε μια συνέντευξη του στις Βρυξέλλες. Μόλις τον είδε διέκοψε την ομιλία του και τον χαιρέτησε. «Μετά καθίσαμε πίνοντας ένα καφέ στο εντευκτήριο των κοινοτικών γραφείων και μιλήσαμε για την πιθανή ένταξη της Ελλάδας στην Κοινότητα. Όταν ήταν πια πρόεδρος, τον συνάντησα δυο φορές στο προεδρικό μέγαρο. Και τις δύο φορές δεν ακολούθησε το πρωτόκολλο. Η ανάμνησή μου είναι ανάμνηση ενός πολιτικού που, από άποψη μόρφωσης, ικανότητας και ανθρωπίνης ζεστασιάς, ξέφευγε κατά πολύ από το μέσο όρο».

• Ο Θεόδωρος Πάγκαλος γνώρισε τον Μιτεράν κατά τη διάρκεια της δικτατορίας. «Είχε επιδείξει απέραντη διάθεση να βοηθήσει τους Έλληνες», λέει ο ίδιος. «Είχε κανείς την αίσθηση ότι καθετί ελληνικό του προκαλούσε το ενδιαφέρον. Ακόμα και τις στραβοτιμονιές μας τις παρακολουθούσε με ύψος επιείκειας».

Ο Φρανσουά Μιτεράν συνήθιζε να τον αποκαλεί «redoutable ministre», δηλαδή «φοβερό και τρομερό υπουργό». Ο χαρακτηρισμός αυτός γεννήθηκε σε κάποια συνάντηση κορυφής, όταν οι δύο άντρες διαφώνησαν για τη χρηματοδότηση των μεσογειακών προγραμμάτων.

Αν και ο Μιτεράν δεν ήταν συχνά παρορμητικός, ο Θ. Πάγκαλος ήταν ένας από εκείνους που τον είχαν δει σε τέτοιες στιγμές: «Στην πρώτη ελληνική προεδρία εγκατέλειψε το αυτοκίνητό του και την αστυνομική συνοδεία του, και πήγε περπατώντας μέχρι το ξενοδοχείο της "Μεγάλης Βρετανίας". Στη Ρόδο, βγαίνοντας από το γεύμα των πρωθυπουργών, αντί να μπει στο αυτοκίνητό του που ήταν πρώτο στη σειρά, προχώρησε προς τους συγκεντρωμένους. Αρχισε να σφίγγει τα χέρια και να μιλάει με όσους γνώριζαν γαλλικά, δημιουργώντας έτσι χάος στην πομπή, που ήταν λεπτομερώς οργανωμένη και προγραμματισμένη. Ήταν η μόνη αταξία που είχε δημιουργηθεί στη συνάντηση κορυφής».

• Η Βάσω Παπανδρέου ήταν επίσης Ελληνίδα που εκτιμούσε ο Μιτεράν, και της είχε απονεμίσει μάλιστα και το παράσημο της Λεγεώνας της Τιμής, για τη συμβολή της στην προώθηση της κοινοτικής Ευρώπης.

• Ο δήμαρχος της Αθήνας, Δημήτρης Αβραμόπουλος, είχε παρασημοφορηθεί κι εκείνος το 1982 από την γαλλική πρεσβεία, με το παράσημο «du mérite», για την υποδοχή που είχε ετοιμάσει στον Μιτεράν, σε επίσκεψή του στην Αθήνα. Ήταν τότε που ο σημερινός δήμαρχος Αθηναίων ήταν συνεργάτης του (φίλου του γάλλου προέδρου) Χρήστου Μαχαίρα, του διπλωματικού συμβούλου του Ανδρέα Παπανδρέου. Η γνωριμία του με το γάλλο πρόεδρο πραγματοποιήθηκε αρκετά χρόνια αργότερα όμως, τον Ιούνιο του 1991, ως διπλωμάτης πλέον, στο πλευρό του Κωνσταντίνου Μητσόταξη. Κι όπως όλοι, κι εκείνος έχει μόνο καλά λόγια για το γάλλο ηγέτη.